

24.11.2003

1(2)

MELUVAMMOJEN KORVAAMINEN AMMATTITAUTINA

Meluvammojen korvaamisesta on aikaisemmin annettu ohjeita tapaturma-asiain korvauslautakunnan kiertokirjeissä 5/2001 sekä ennen 1.1.1982 ilmenneiden meluvammojen haitta-asteiden osalta kiertokirjeessä 13/1999.

Vakuutuslaitosten meluvammojen korvaamisen korvauskäytännössä on tapaturma-asiain korvauslautakunnan lausuntopyyntöasioiden valossa havaittu vaihtelevuutta. Tämän vuoksi katsotaan aiheelliseksi täsmentää jo annettuja korvauskäytännön ohjeita.

Ammattitaudilla tarkoitetaan ammattitautilain (1343/1988) 1 §:n 1 momentin mukaan sairautta, joka työ- tai virkasuhteen perusteella tai maatalousyrittäjänä suoritettussa työssä todennäköisesti on pääasiallisesti aiheutunut fysikaalisista, kemiallisista tai biologisista tekijöistä. Ammattitautilain 2 §:n mukaan asetuksessa voidaan säätää, että 1 § 1 momentissa tarkoitettun sairauden ja työssä esiintyvän fysikaalisen, kemiallisen tai biologisen tekijän välisen syy-yhteyden katsotaan olevan olemassa silloin, kun asetuksessa mainittua tekijää on ollut työssä siinä määrin, että se voi pääasiallisesti aiheuttaa asetuksessa tarkoitettun sairauden.

Ammattitautiasetuksen (1347/1988) 2 §:n mukaan sairauden katsotaan olevan ammattitauti, kun ammattitautiasetuksen 3 §:ssä mainittu fysikaalinen, kemiallinen tai biologinen tekijä esiintyy henkilön työssä siinä määrin, että sen altistava vaikutus riittää aikaansaamaan tämän sairauden, jollei osoittaudu, että sairaus on selvästi aiheutunut työn ulkopuolisesta altistuksesta. Ammattitautiasetuksen 3 §:ssä mainitaan fysikaalisena tekijänä melu ja sen aikaansaamana tyypillisenä sairauden muotona sisäkorvatyypinen kuulonalenema.

Meluvamma korvataan ammattitautina, jos työssä on ollut riittävä melualtistus ja kuulotutkimuksessa (audiogrammissa) todetaan molemmissa korvissa meluvammaksi sopiva, jokseenkin symmetrinen yli 20 dB kuulon alenema alueella 4 – 6 kHz.

Meluvamman ilmenemisajaksi katsotaan ensimmäinen kuulotutkimus, jossa audiogrammista näkyy molemmissa korvissa ammattitaudiksi sopiva pysyvä yli 20 dB lasku alueella 4 – 6 kHz.

Ensimmäiseen melutyöhön meneville meluvamman hyväksyminen ammattitaudiksi edellyttää vähintään vuoden altistusta, mikäli työssä ei ole erityisen poikkeuksellista altistusta (melutaso mitattu ja mahdollisen impulssimelun osuus arvioitu). Syy-yhteyttä arvioitaessa tulisi selvittää myös mahdolliset työn ulkopuoliset meluvammalle altistavat tekijät, esim. ammuntaharrastus.

Mikäli meluvamma todetaan uudessa melutyössä alkutarkastuksessa ensimmäisen 3 kk:n aikana, on korvausperusteena aikaisempi melutyö, jos melulle altistuminen aikaisemman työhistorian aikana on ollut yhteensä riittävä aiheuttamaan ammattitaudin.

Korvien soiminen (tinnitus) voidaan korvata meluvammaan liittyvänä, mikäli muu evättävä korvasairaus ei ole sen todennäköisempänä syynä. Tinnitus ei yleensä korota haittaluokkaa.

TAPATURMA-ASIAIN KORVAUSLAUTAKUNTA

Jaakko Hannula
puheenjohtaja